

Népfőiskolai HÍRMONDÓ

A KÖZHASZNÚ MAGYARY ZOLTÁN NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG IDŐKÖZI TÁJÉKOZTATÓJA
TATA, 2016. OKTÓBER

2016 A LEHETŐSÉGEK ÉVE A MAGYARY ZOLTÁN NÉPFŐISKOLAI TÁRSASÁG SZÁMÁRA

„Az ember életének célja a közösségi szellemmel telített társadalom egyetemes érdekeinek előbbre vitele”- írta Hilscher Rezső. Ennek az idézetnek és a Magyar örökség hagyományának szellemében úgy is megfogalmazhatjuk, hogy a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság életében a **2016 a lehetőségek és a további fejlődés éve**. Két sikeres pályázatot nyújtottunk be a Kormányhivatal Foglalkoztatási Főosztályához, így a korábbi információszolgáltatás mellett – az új felnőttképzési akkreditációnk jóvoltából - az álláskeresési technikák oktatását is végezzük ebben az évben.

A korábbi évekhez hasonlóan eredményes Magyar konferenciát szerveztünk a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, a Magyar Kormány-tisztviselői Kar, a Magyar Szakkollégium, a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal, a Komárom –Esztergom Megyei Önkormányzat és Tata Város Önkormányzata partnereként.

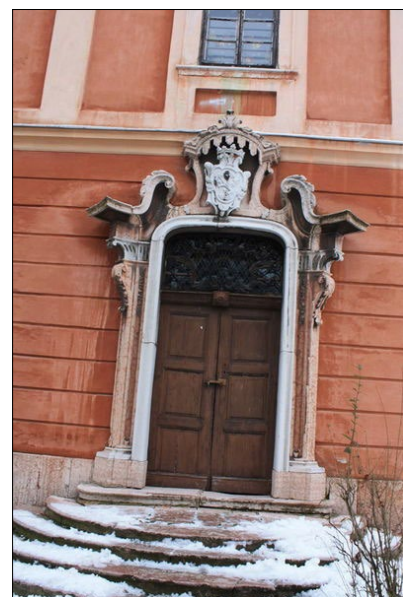
A Földművelésügyi Minisztérium pályázati támogatásával ez évben is folytatjuk a „Zöld Magyar programsorozatunkat” a Közép-és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány által kiírt és nyertes pályázatunk segítségével méltó módon tudjuk megünnepelni az 56-os forradalom 60. évfordulóját.

Tata Város Önkormányzatával konzorciumban pályázatot nyújtottunk be az un. TOP CLLD felhívásra, melynek keretében az Ady Endre úti „Tiszti klub” teljes felújításával **Magyar Tudásközpont**-t hozunk létre. A projekt sikere karnyújtási távolságban van, terveink szerint 2017 évben kerül sor a megvalósításra.

Még ebben az évben várhatóan megkötésre kerül Tata Város Önkormányzatával a **Közművelődési Szerződés**, amelyben a Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság meghatározott közművelődési feladatok elvégzését és Tata felsőfokú képzésében való részvételét vállalja. A felújításra kerülő Piarista rendház épületében kapna a népfőiskola végleges elhelyezést (iro-

da, oktatótermek), ennek szakmai és pénzügyi feltételeinek biztosítása érdekében indulunk a *Társadalmi célú vállalkozások ösztönzése* című pályázaton.

2016 szeptemberében Együttműködési megállapodás aláírásával alapító tagként csatlakoztunk a **Komárom-Esztergom Megyei Foglalkoztatási**

Paktumhoz, melynek célja többek között a *Gazdasági, önkormányzati, munkaerő piaci- és képzőintézmények, valamint civil szereplők együttműködése a foglalkoztatási szint növelésére, a munkaerő minőségének és tudásának, foglalkoztathatóságának javítása*. E feladatra való felkészülés érdekében két új felnőttképzési **akkreditációt** készítettük elő, **kompetencia mérés és fejlesztés**, valamint **általános operátor**, melyek segítségével a népfőiskola tovább tudja bővíteni a felnőttképzési palettáját.

A hagyományokon alapuló, de a kor követelményeit figyelembe vevő megújuló népfőiskolánk célja, hogy **„az élet megismerését, megértését és öntudatos alakítását”** szolgáló tudás közvetítése a Tatai Medencében élő és itt élni akaró embertársainknak. Ennek jegyében több szemléletformálási programokat tervezünk indítani – *„Védőháló a Tatai családokért”, „Klímastratégia”, „Közösségfejlesztés” és „Önkéntesség”* témakörökben, melyek a célcsoportjában elsősorban a fiatalokat és hátrányos helyzetben élő honfitársainkat kívánjuk megszólítani.

Tata, 2016. október. 20.

Borsó Tibor elnök

FELDOLGOZZÁK A MAGYARY-HAGYATÉKOT

Közzétéve 2015. november 12 | Szerző: szerk. (E.Gov Hírlevél)

„Magyary Zoltán tudós, köztisztviselő szakmai hagyatékának feldolgozásáról írt alá a két érintett egyetem. **Patyi András**, az NKE rektora elmondta: a közös munkával kutathatóvá szeretnék tenni Magyary Zoltán életművét, és ehhez szükség van a dokumentumok digitalizálására. Magyary Zoltánt méltatva úgy fogalmazott: a professzor a közigazgatás-tudomány megalapozója, „ikonja”. Emlékeztetett arra, hogy „szerény első lépésként” elkészült a Magyary Zoltán munkásságát feldolgozó kritikai munka első kötete, amely a tudós pályáját 1922-ig, a habilitációs dolgozatát megelőző időszakban követi.

Prof. Dr. Patyi András rektor Tatán, a Magyary konferencián tart előadást

Mezey Barna, az ELTE rektora elmondta: Magyary Zoltán hagyatéka nagy becsben áll egyetemünkön. A tudós neve fogalom az intézményben, a közigazgatási jogi (korábban államigazgatási) tanszék előadásain mindig Magyary Zoltánra hivatkoznak – tette hozzá. Hangsúlyozta: az egyetemünkön őrzött hagyatékat és a tudós életművét egyaránt „igencsak megéri” feldolgozni. A közreadott sajtóanyagban az áll: a hagyatéka jelenleg az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának közigazgatási jogi tanszékén található. A gyűjteményben a többi között megtalálhatók a tudós előmenetelével kapcsolatos iratok, előadásvázlatok, újságcikkek, levelek, valamint a Magyar Közigazgatás-tudományi Intézetre vonatkozó anyagok.

A munka jelenleg a felmérés fázisában tart: egyével tekintik át a több ezer oldalnyi dokumentumot azért, hogy teljes körű katalógus készüljön a hagyatékról. A felmérés után döntenek arról, hogy mely dokumentumok kerüljenek be egy digitális archívumba. A cél az, hogy olyan gyűjtemény szülessen, amely hozzájárul ahhoz, hogy Magyary Zoltán életműve könnyebben és teljesebben megismerhető legyen.

Magyary Zoltán a modern magyar közigazgatás-tudomány legnagyobb alakja, nemzetközi hírű tudós 1888. június 10-én született Tatán. Tevékenysége

Prof. Dr. Mezey Barna az „Alkotmánytól...” c. sorozat előadójaként a Jávorka S. Szakközépiskolában

1910-1930 között a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumhoz, valamint a Klebelsberg Kunó által irányított tudománypolitikához kapcsolódik. 1930-ban a Pázmány Péter Tudományegyetem közjogi és közigazgatásjogi tanszékének vezetője, később az egyetem dékánja lett. Nevéhez fűződik a Magyar Közigazgatási Intézet megalapítása, amelyet igazgatóként vezetett. Nemzetközi hírű közigazgatási szakemberként angolul, franciául és németül is megjelentek tudományos művei. A második világháború legutolsó szakaszában, 1945 tavaszán, Héregén az átvonuló szovjet csapatoktól elszenvedett atrocitások hatására feleségével együtt az önkéntes halált választotta.”

TESTVÉRVÁROSI KAPCSOLATON KERESZTÜL A BALATON-FELVIDÉKRE

Honismereti falukutató tábor a Káli-medencében

Magyarkanizsa és Tata 2012 óta ápol hivatalosan testvérvárosi kapcsolatot. Ez év júniusában a tatai népfőiskola egy meghívással kereste meg a kanizsaiakat, küldjenek a kővágóörsi népfőiskolai táborba valakit, hogy ezzel is ápolhassuk és elmélyíthessük a városaink közötti kulturális, tudományos és emberi kapcsolatokat.

A tatai Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság meghívásának eleget téve 2016. augusztus 4-11-e között részt vehettem a kővágóörsi honismereti falukutató táborában, amelyet a Magyar Népfőiskolai Társaság szervezett. Kővágóörs a Balaton-felvidéken, a Káli-medencében helyezkedik el, a terület egyik központi települése.

Csütörtökön délután érkeztünk meg a táborhelyszínre, és bár kevesen voltunk, mégis sokfelől érkezünk: Tatáról, Berettyóújfaluról, a felvidéki Kürtről, és Vajdaságból, Magyarkanizsáról. A kis csoportlétszám meggyorsította az ismerkedést is, az első, esti csapatépítő játékok során mindenki kapcsolatba került egymással.

A tábor hivatalos programja másnap kezdődött és meghatározott rendszer szerint folyt. Délelőttönként előadásokon vettünk részt, legelőször a falukutató táborok történetével ismerkedtünk meg, majd a Káli-medence társadalomtörténetéről, néprajzáról kaptunk adatokat, de a Balaton-felvidék népi építészetéről és a környék természeti értékeiről is érdekes előadásokat hallhattunk – neves szakemberek tolmácsolásában.

Kilátás a Kopasz-hegyről

Szabadidőnkben feltérképeztük a környéket, sokat sétáltunk a faluban és a szomszédos Mindszentkállán, ahol a szállásunk volt. Megmártóztunk a Balatonban és megmásztuk a Kopasz-hegyet, a híres kékkúti ásványvíz-forrásból töltöttük fel vizes palackjainkat,

megnéztük a mosót, azt az állandó hőmérsékletű forrást, ahol az asszonyok a ruhákat öblítették régen, és ahol a vágóhídi munkák nagy része is folyt valamikor. A Káli-medence jellegzetes természeti képződményei, a szentbékkáli és a kővágóörsi kötengerek sem maradhattak ki kirándulásaink célpontjából, ugyanakkor a helyiek vendégszeretetét is megtapasztalhattuk, akik otthonukba hívtak meg bennünket egy-egy kellemes estére.

Táborunk harmadik napja egybeesett a falunappal, s mi sem volt természetesebb, hogy részt vegyünk a rendezvényen. Főztünk is közösen, egy nagy bográcsban, lecsót, olyan kárpát-medenceit, népfőiskolást – mindenki hozzátett valamit.

A tábor záróestje a helyi lakosokkal

A tábor legizgalmasabb része a terepmunka volt: személyes interjúkat készítettünk régi, kővágóörsi családoknál. Párokban látogattuk meg az idős embereket és egy előre kidolgozott kérdéssor segítségével csináltunk interjút, melynek célja az volt, hogy betekintést nyerhessünk a jelenlegi nagycsaládi viszonyok működésébe, a generációk együttélésének és együttműködésének kérdéseibe. Régi családi fényképeket, a valamikori faluképet megjelenítő fotókat is gyűjtöttünk. Végül összegeztük a tábori munkánkat, mindenki bemutatta a gyűjtését, és közösen értékeltük azt.

A tábor záró estjére meghívtuk a bennünket vendégül látó családokat, és a vacsora és egy kis bor után még Balaton-felvidéki népdalok is felcsendültek.

Azt mondják, aki egyszer jár ezen a vidéken, az folyton visszavágyik ide. A Káli-medence szépsége, hangulata, az itt élők vendégszeretete valóban egy olyan erős vonzalom, amelynek eleget kell tenni.

Mikuska Judit, Magyarkanizsa

JUGOVITS KÁROLY: MAGYARY ZOLTÁN, AZ ISKOLATEREMTŐ

Fotók: Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság, Magyary Zoltán Szakkollégium

Tanár, tudós, köztisztviselő, publicista, reformer – felsorolni is nehéz lenne, hányfajta hivatásban állta meg a helyét, miközben a legvégsőig a közjót szolgálta. A magyar közigazgatás megújításáért tett törekvései máig ható érvennyel alapozzák meg e tudomány fejlődését. Nevét ma fejlesztési program, tudományos társaságok, konferenciasorozat és doktori ösztöndíj egyaránt viseli.

Jugovits Károly a 2013-as év Magyary díjasa, aki a Szakkollégium elnöki tisztségét is betöltötte.

Magyary Zoltán neve manapság még a közigazgatás-tudományt mélységeiben nem ismerők számára is ismerősen csenghet. A tudományos diskurzusok elvont, zárt világából kiemelkedve olyan népszerűsége tett szert munkásságának köszönhetően, amely meglehetősen túlmutat egy professzor – bár kétségtelenül előremutató, a laikus számára mégis öncélúnak tűnő – elmélkedéseiben. Valahányszor államépítésről és – alakításról, vagy általában a köz igazgatását érintő kérdéssről esik szó, sokak előtt feldereng arcának határozott sziluettje, az elegáns és határozott, hozzáértő és elhivatott közigazgatási szakember ideáltípusa, aki mögött egy nem túl hosszú, de annál termékenyebb és sikeresebb életmű áll. Nem véletlen az sem, hogy a magyar kormány döntése alapján 2010-ben éppen az ő nevével fémjelvezve kezdődött meg a magyar közigazgatás arculatának teljes megújítása.

„A magyar közigazgatás racionalizálásának szükségességét az ország válságos gazdasági helyzete hozta magával. A racionalizálás azonban nemcsak egyszerű takarékosági, tehát negatív, hanem pozitív intézkedéseket: a közigazgatás gazdaságossága mel-

lett annak eredményességét biztosító átszervezést és tervszerű cselekvést jelent.”

A fenti sorok akár napjainkban is íródhattak volna, azokat Magyary azonban már 1933-ban kelt lemondólevelében megírta Gömbös Gyula miniszterelnöknek, utalva arra a tényre, hogy minden állam elsőrendű feladatának tekinti a megváltozott jelentőségű és megnövekedett feladatokkal rendelkező közigazgatás tovább-fejlesztését. Ez a rendkívül összetett, szerteágazó feladat pedig olyan embert kíván, aki tehetsége és elhivatottsága birtokában maradéktalanul képes véghezvinni az elé háruló feladatokat. Minden túlzás nélkül állíthatjuk: Magyary Zoltán ilyen ember volt.

A korai évek

Magyary Zoltán 1888. június 10-én az „Élővizek városában”, a Komárom-Esztergom megyei Tatán látta meg a napvilágot. Katonatiszti család sarjaként, volt alezredes édesapja révén hamar megtanulta a küzdőszellemet és a fegyelmet, amelyet középiskolai éveiben csak erősített a piaristáknál kapott kemény nevelés – ez utóbbi egyébként olyan elméletet nevelt ki, mint Eötvös Lóránd, aki Magyary iskolatársaként ugyancsak a piaristák különleges gondoskodásában részesült. Mindezt a szilárd alapot előnyére fordítva a közösség javára történő tevékeny előmozdítás és tenni akarás olyan elveit sajátította el, amelyek korai éveiben egészen az államtudományi oklevél (1910), majd idejekorán a jogtudományi doktorátus (1912) megszerzéséig vezették.

Kiváló adottságai nem csak tanulmányaiban mutatkoztak meg. Kezdő hivatalnokként már anyanyelvi szinten tudott németül, folyékonyan beszélt angolul, franciául, olaszul, sőt még az orosz nyelvet is megértette, mindemellett pedig nagyszerű érzéke volt a pénzügyekhez, és gyorsírní is remekül tudott. Hamar végigjárta a köztisztviselői ranglétrát: 1920-ban már, mint a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium költségvetési ügyosztályának vezetője tevékenykedett, majd öt évvel később a tudománypolitikai ügyosztályt irányította. Feladatai közé tartozott a külföldi tudományos kapcsolatok ápolása, kongresszusok és hazai tudományos társulatok szervezése, illetve ő felügyelte az Országos Magyar Gyűjtemény-egyetemet.

Új lendületet adott szellemi fejlődésének a brüsszeli Közgazdaságtudományok Nemzetközi Intézeté-

nek 1923-as, második nemzetközi kongresszusa, ahol többek közt Henri Fayol *La Doctrine Administrative dans l'État* (Államigazgatási Doktrína) címmel tartott előadást. Fayol – Magyary számára megragadó – eredetisége az állam és az üzem analógiájának gyakorlati megközelítésében és kifejtésében állt, nagy hatást téve ezzel közönségére és a tudományos világra.

Magyary és a tudomány művelése

Az 1920-as évek végére egyre magasabb beosztásokba került, elhivatottságának köszönhetően vált fokozatosan a modern magyar tudománypolitika megalapozójává és meghatározó alakjává. Ekkorra már elméleti munkája is kezdett kiteljesedni, olyan meghatározó művei jelentek meg ebben az időszakban, mint *A magyar tudománypolitika alapvetése* (1927), vagy *A magyar tudományosnagyzem megszervezése* (1931).

A gazdasági világválság nyomása alatt látványos mélyrepülést elszenvedő bethleni konszolidáció újra a figyelem középpontjába hozta az átfogó reformok, köztük a közigazgatás megújításának kérdését. 1929 novemberében miniszterelnöki rendelet jelent meg a közhivatalok és közintézmények új ügyrendjéről, 1930 januárjában Bethlen Darányi Kálmán miniszterelnökségi államtitkár elnöklete alatt a Takarékosági Bizottság képviselőinek részvételével tárcaközi bizottságot alakított, hogy a közigazgatás racionalizálására készítsen elő további javaslatokat. Ennek a bizottságnak a központi előadója Magyary Zoltán lett. A bizottság azonban igen kevés alkalommal ült össze, ráadásul nem fogalmazott meg egy alapvető programot sem a közigazgatás racionalizálása érdekében. Ezért Magyary 1930 nyarán egy *A magyar közigazgatás racionalizálása* című javaslatot dolgozott ki és terjesztett Bethlen elé, majd 1931 januárjában a kormány kiadta újabb rendeletét a közigazgatás egyszerűsítését előkészítő munkálatok tárgyában, s a miniszterelnök Magyaryt – aki közben a Pázmány Péter Egyetemen a közigazgatási és pénzügyi jog tanára lett, valamint kilépett a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium állományából – kormánybiztossá nevezte ki.

Magyary 1931-ben megalapította a Magyar Közigazgatás-tudományi Intézetet, ahol lehetővé vált a közigazgatás tudományos kutatása, oktatása és korszerűsítése. 1932. november és 1933. február között az Egyesült Államokba utazott tanulmányútra, ahol meglepődve vette észre, hogy a tengerentúlon az

övéihez hasonló elképzeléseket visznek át sikerrel elméletből gyakorlatba. Az üzemigazgatás államigazgatási lehetőségeinek tanulmányozására keresve sem találhatott volna alkalmasabb helyszínt, mint a '30-as évek Amerikáját, ugyanis utazása alatt került sor a New Deal bevezetésére, majd alkalmazására. Magyaryt az USA intézményei közül legjobban az elnöki rendszer, az elnök döntéshozatali jogkörét, függetlenségét és erejét biztosító alkotmány ragadta meg, azonban felfogása kiegészült más elemekkel is.

A köztisztviselői funkciók választással történő betöltését Amerikában ekkoriban már felváltotta az ún. "merit system", avagy érdem szerinti előreléptetési rendszer, amely a köztisztviselők alkalmassági minősítésének az európainál jobban kidolgozottabb és sokoldalúbb rendszere volt, és amelyről Magyary azt gondolta, hogy Magyarországon is be kellene vezetni.

Magyary szobra – Balás Eszter alkotása – Tatán az Öreg-tó mellett. Előtte dr. Greiner Tibor alapító tag, a szobor kezdeményezője.

Egyesült Államokbeli tanulmányútja után Magyary, aki ekkor már nemzetközileg elismert szakember volt, végigutazta Európát, hogy az új európai diktatúrákban (Olaszország, Németország, Szovjetunió), illetve a parlamentáris berendezkedésű államokban a közigazgatás fejlődésének modern tendenciáit tanulmányozhassa. Az a meglátás alakult ki benne, hogy a világ minden modern országában ugyanaz a fejlődési folyamat megy végbe. Ezalatt arra gondolt, hogy az államnak a technikai fejlődésből fakadó új működésmódja és a lakosság megsok-

szorozódásából adódó új feladatai szükségessé teszik a végrehajtó hatalom erősödését a törvényhozói rovására, illetve felszabadulását a törvényhozás, valamint a korábbi, egyoldalúan jogi szemlélet hatékonyságot béklyózó befolyása alól.

Velünk élő örökség

Az 1930-as évektől kezdődően egyetemi tanári és az általa alapított, vezetett Közigazgatás-tudományi Intézetben végzett kutató munkássága vált meghatározóvá. Ekkorra már meghatározó jelentőségű közigazgatás-tudós is volt, pályatársai elismerését, megbecsülését élvezte itthon és külföldön egyaránt.

Már látható volt, hogy egy újabb háború fog kibontakozni, mikor 1939 júniusában megjelent *Államéletünk válsága* című tanulmánya. Ebben megírta, hogy a XIX. századi magyar államnak át kell alakulnia XX. századi állammá, mivel a magyar állam 1848-as nagy polgári fordulata óta a világ alapvetően megváltozott, s ennek a fejlődésnek a XIX. századból maradt berendezkedés többé nem felelhet meg. Öt pontban foglalta össze az új kortendenciákat, amelyek a következők voltak: hivatalos közszolgálat elterjedése, a három hatalmi ág egyensúlyának felborulása, a gazdasági élet közüggyé való nyilvánítása, a közigazgatási vezérkar, illetve a dolgozói tömegeknek az állami életbe való bekapcsolása. „*Ennek elérése alkotmányunk módosításával jár, de ez nem az első és nem az utolsó módosítás lesz*”, állította.

Az évek előrehaladtával Magyary felfogása érdemben már nem változott. A Magyar Szemlében 1940. márciusában így írt – egy, a saját közigazgatási működésével kapcsolatos, a folyóiratban megjelent kritikára válaszolva: „*a közigazgatás racionalizálásának tehát eddig még nem volt lélektani pillanata és így nem is volt mit elmulasztanom. Azóta hét év telt el, és a racionalizálás még mindig csak program. Jogosult tehát a kérdés: mikor újul meg végre a magyar közigazgatás? A válasz egyszerű: az időpont tőlünk függ! Ismétlem, az útját nem lehet elzárni!*”. Két évvel később, 1942-ben írta meg *Magyar Közigazgatás* című összegző művét. Ez volt az utolsó nagy alkotása.

Feleségével, Techert Margit filozófussal a szovjet front elől menekülve 1944-ben Tatára, majd Héregre költöztek. 1945. március 24-én a megjelenő szovjet csapatoktól elszenvedett atrocitások, brutalitások hatására az önkéntes halált választotta. Tragikus halála

jelentős veszteségként él a magyar tudományos élet emlékezetében, amely sokakat rádöbbsentett a háború különös kegyetlenségére. Személyében egy olyan ember távozott el, aki egész életét a köz szolgálatának áldozta, és akit éppen ez a köz nem tudott megvédeni önnön magától.

Vitathatatlan, hogy ma Magyarország közigazgatása egészen másképp nézne ki, ha Magyary Zoltán nem lett volna, és munkásságával – még ha rövid időre is – nem hagyott volna nyomot benne. Mindez még inkább felértékeli páratlan örökségét, amelyet az utókorra hagyott. Joggal nevezhető tehát – Lőrincz Lajos szavaival élve – „*a magyar közigazgatás-tudomány első klasszikusának.*”

Magyary Zoltán Szakkollégium

A Szakkollégium a Nemzeti Közszerződési Egyetem Közigazgatás-tudományi Karán működő, széles látókörű közigazgatási értelmiség képzésére hivatott szellemi és közösségi műhely. Alapításának célja 2001-ben az volt, hogy az egyetemi oktatás által nyújtott alapvető tudásanyagot túlmutatva, Magyary Zoltán szellemi örökségét szem előtt tartva olyan elméleti és gyakorlati ismeretekkel szolgáljon a hazai és nemzetközi közigazgatás területéről, amely tagjai számára mélyebb és átfogóbb felkészültséget biztosít a közigazgatás területén, ezáltal magasabb színvonalon képezte, a szakmai és a munkaerő-piaci elvárásoknak, kihívásoknak jobban megfelelni képes „közigazgatásokat” képezve a közszerződési számára.

Magyary Zoltán Népfőiskolai Társaság

A Társaság a fenti szellemiségre és hagyományokra épülve alakult meg 1995. június 1-jén azzal a céllal, hogy őrizze és ápolja Magyary Zoltán szellemi hagyatékát, és újra indítsa a korábban megszakadt népfőiskolai képzést. A népfőiskolások Magyary utolsó éveiben bekapcsolódtak a Közigazgatás-tudományi Intézet által kezdeményezett munkálatokba is, áldozatos munkájukkal nagyban elősegítették Magyary törekvéseit, azok helyi szintű megszilárdítását. A Társaság első tiszteletbeli elnöke Magyary Zoltán valamikori munkatársa, Kiss István volt.

HAGYOMÁNY ÉS MODERNISÉG A KÁLI-MEDENCÉBEN¹

– Egy nyári tábor hatása és emlékei –

A Magyary Zoltán- és a Káli-medence Népfőiskoláknak köszönhetően idén augusztus 4-től 11-éig volt szerencsém részt venni a Kővágóörsön megrendezett falukutató- és honismereti táborban.

A tábor célja többretű volt, egyrészt minket, azaz a tábor résztvevőit, egy képzésben részesíteni, másrészt feltérképezni a generációk közötti együttműködést a megkérdezett családokon keresztül. Természetesen a feladatra közel sem elég egy hét, azonban a tervek szerint jövőre is folytatjuk illetve a helyi lakosok bevonásával év közben is dolgoznak tovább a helyi népfőiskolán.

Ismerkedő feladat a népfőiskola udvarán

A képzésünket segítették a rendkívül színvonalas előadások, melyeket T. Kiss Tamás (művelődéstörténész), Somogyi Győző (festőművész, grafikus), Szigeti Tóth János (szociológus), Szabó Attila (Balaton Felvidéki Nemzeti Park munkatársa), Lackovits Emőke (néprajzkutató) tartottak, amelyek teljesen nyitottak és ingyenesek voltak. Az előadásokon kívül jutott időnk felfedezni a Káli-medence kincseinek egy részét. Jártunk a kőtengereknél illetve elmentük megmászni a közeli hegyet, ezek mellett az alpolgármester vezetésével megnéztük a falut is. Mayer István szobrászművész meghívására megtekintettük a műhelyét, ahol a fantasztikus cserépkályha csempéit készíti, majd közösen ettünk és énekeltünk. Ezen kívül az éppen az akkor tartandó falunap főzőversenyén is képviseltük a helyi népfőiskolát.

¹ A tábort a Magyar Népfőiskolai Társaság szervezte.

A „kőtenger” látványa

A generációk közötti együttműködést a felkeresett családokon keresztül vizsgáltuk, ahol az idősebbeket kérdeztük múltjukról, szokásaikról, és hogy ezekből mi hagyományozódott át a fiatalságra. Majd a következő napokon az eredmények kiértékelésével és elemzésével foglalatostoktunk.

A tábor célján kívül azzal is szembesültünk, hogy Kővágóörs, a Káli-medence többi településéhez hasonlóan, lassan elveszíti őslakosságát, mivel a fiatalok munkalehetőség hiányában elhagyják a lakóhelyüket és a környék átalakul üdülőövezetté.

Végül az utolsó estén az eredmények és tervek ismertetése után egy vacsora és régi történetek, népdalok felelevenítése közben elbúcsúztunk a megkérdezettektől és egymástól is.

Major Milán

Tatai Református G. 11. o. tanulója

2016 ÉVI MAGYARY KONFERENCIA KÉPEKBEN – I. KOSZORÚZÁS

– Kiss T. József felvételei –

Borsó Tibor MZNT elnöke
köszöntötte a vendégeket

NKE Közigazgatás-tudományi Kara nevében
Gönczi Gabriella a dékáni hivatal vezetője és
Erdey Edit munkatárs köszorúzott

Dr. Kancz Csaba kormány megbízott és
Dr. Vida Dóra a K-EM kormányhivatal nevében
koszorúzott

Dr. Beró Henrietta és **dr. Kórosi Emőke**
Tata város önkormányzata nevében tisztelgett
Magary szobra előtt

Magyar Kormánytisztviselői Kar képviseletében
Dr. Jávor András elnök – aki az ünnepi megemlé-
kezést is tartotta és a szervezet főtitkára köszorúzott

Magary Zoltán Népfőiskolai Társaság részéről:
Borsó Tibor elnök, **Fejér Mária** titkár
Keresztesi József alelnök

2016 ÉVI MAGYARY KONFERENCIA KÉPEKBEN – II. TANÁCSKOZÁS

– Ábrahám Ágnes felvételei –

Borsó Tibor MZNT elnöke
köszönti a résztvevőket

Dr. Zöld-Nagy Viktória, a Miniszterelnökség területi
közigazgatás fejlesztéséért felelős helyettes államtitkára
az aktuális feladatokról szolt

Dr. Kancz Csaba kormány megbízott
megnyitja a konferenciát

Miklóssy Endre író, urbanista
Kiss István tevékenységét méltatja

Popovics György a megyei közgyűlés elnöke is
köszöntötte a résztvevőket

Dr. habil. Újváry Gábor történész Klebelsberg és
Magyary kapcsolatát elemezte

A városháza díszterme szűknek bizonyult

A konferencia zárásaként a szülőházon lévő emléktábla
koszorúzására került sor - **Michl József** polgármester
helyezi el az önkormányzat koszorúját.

SZEMÉLYE ÉLMÉNYEK, TISZTELGŐ GONDOLATOK KISS ISTVÁN SZÜLETÉSÉNEK 110. ÉVFORDULÓJÁRA

Olyan szerencsés voltam, hogy mintegy három évtizedes ismeretség fűzhet Kiss Istvánhoz (1906-1997), Magyary jeles munkatársához, aki sokat tett emberileg és szakmailag is a Magyary örökség megőrzése, ápolása érdekében.

Kiss Istvánnal a '70-es évek elején találkoztam – kezdő tatiként – s már akkor éreztem, hogy nem hétköznapi ember. Sugárzott belőle a város iránti szeretet és tenni akarás, amelynek komoly bizonyítéka az a tanulmánykötet, amely az ELTE felkérésére született. („A közigazgatás és az urbanizáció. A Tatai Medence városi tájja alakulása, 1977.”) Ez az időszak nagyon jelentős a város fejlődése szempontjából is. 1976-ban alakult meg a Tata Barátainak Köre – országosan is az elsők között – ahol Kiss István szintén aktív munkát végzett.

Ezen aktív tevékenységének elismerését jelentette, amikor 1976-ban az akkori önkormányzat és város vezetése Pro Tata díjjal ismerte el munkáját, ahol szintén jelen lehettem. A későbbiekben még nem alakult ki közvetlenebb kapcsolat vele, egészen addig, míg életem úgy nem alakult, hogy Pestre jártam dolgozni, különösen, amikor a Pest Megyei Közművelődési Központ munkatársa lettem. Ott Nagy Júliának – akkor a szervezet vezetőjeként – jó szakmai kapcsolata volt Kemény Bertalannal, aki a Gilde Sörözőben tartotta a szakmai-baráti kör találkozóit. Itt – egy asztalnál ülve – Pista bátyámmal és sok más jelentős szellemi személyiséggel, többször volt alkalmam hallgatni megnyilatkozásait, véleményét, emlékezéseit Magyary Zoltánról. A baráti körben is nagy tiszteletbe tartották, kíváncsiak voltak véleményére. Ilyenkor szokta volt mondani – ha számára közelebről nem ismert személyről volt szó – „nem tudom micsodás ember, még nem ittunk meg egy üveg bort együtt”.

Ezek a találkozások is hozzájárultak, ahhoz, hogy nem adtam fel a Tatai Népfőiskola újra indításának gondolatát. Már az első alkalommal örömmel fogadta a gondolat felvetését, és amikor levelemmel is megkerestem akkor nagyon boldogan olvastam támogató sorait:

„Szívesen belépek a Társaságba. Amennyire még a nekem adandó idő engedi, tőlem telhetően igyekszem részt venni a munkában is. A levélben foglaltakkal egyetértek. Kiegészítésként esetleg arra hívom

fel a figyelmet, hogy nem lehetne-e azt összekötni valamilyen formában a közigazgatási továbbképzéssel. Esetleg ebből a célból, ilyen jellegű nyári táborok rendezésével.”

Véleménye, erkölcsi támogatása is nagyban hozzájárult, hogy 1995 nyár elején – közeli időpontban Magyary születésnapjához – megalakult a Magyary Z. Népfőiskolai Társaság 22 fővel. Első tiszteletbeli elnökévé Kiss Istvánt választottuk meg.

Nagy öröm volt számunkra, hogy az első tanfolyamunk, amely Magyary kiemelkedő szakmai működéséhez kapcsolódva szerveztünk az önkormányzati képviselők részére 1996-ban, még részt vehetett és gondolatait, javaslatait én ismertethettem a nagyszámú érdeklődővel.

Ebben az időben már egészségi állapota sokat romlott, nem érthette meg már az I. Országos Szociális Foglalkoztatási konferencia szervezését és sikerét, amelynek keretében emléktáblát avattunk tiszteletére a volt tóvárosi község háza falán, ahol a Magyary emléktábla is található. Földi maradványai a Kelenföldi Szent Gellért templom kriptájában vannak, ott is megemlékezünk róla az évfordulón népfőiskolánk nevében.

Talán nem tűnik eretnokségnek a gondolat, ha felvetem, hogy Kiss István is megérdemelne a város és a megyénk részéről egy szobrot. Illyés híres Bartók versének sorait idézve: „olyan, mint a tietek, példamutató nagy ikerpár...” Szép lenne ha a Cifra malom másik oldalán, Kiss István szobra fogadná az arra sétálókat.

Keresztesi József
alelnök

FELVIDÉKI „ZARÁNDOKLAT”

Idézet egy internetes lexikonból: zarándoklat vagy zarándokút (lat. *peregrinatio religiosa*) hagyományos út egy parancsolat teljesítésére, vagy egy bizonyos, vallási jelentőségű zarándokhely felkeresése érdekében. Egy zarándoklat során ugyanakkor természetesen nemcsak az úti célra történő megérkezésem, hanem magán a testet és lelket egyaránt erősítő utazáson is komoly hangsúly lehet.

A felvidéki kirándulás, amit Tata Város Önkormányzata szervezett a testvértelepülés, Szógyén meghívására és lebonyolításában, nagyban megfelelt ezeknek a megfogalmazásoknak.

Szógyénbe érkezve kedvességgel, bőséges reggelivel (sőt, pálinkával és kávéval) fogadtak bennünket. Bizony, mindez nagyon jól esett a hajnali indulás után mindenkinek.

A csoport vezetését átvette dr. Farkas Zsolt plébános, ki püspökségi kapcsolatai révén különleges, nem látogatható helyekre vitt be bennünket.

Nyitrán a Kálvária-templom volt az első látnivaló. A verbita atyák kolostorában látott missziós gyűjtemény gazdagsága, a nagylétszámú egzotikus trófea kiállítás mellett a világ különböző tájairól származó népművészeti-kulturális-kulturális tárgyak elkápráztattak bennünket. A Nagyszemináriumban, a papképzés színhelyén a látogatás végén az igazán hazai-

nak számító ebédet (csontleves, sült csirkecomb, rizs, csalamádé) az intézmény hallgatói szolgálták fel, ami megható és a szakrális viselet miatt kissé zavarba ejtő is volt. A Székesegyházban Zsolt atya misét celebrált csoportunknak. Igazi zarándokélmény volt. Tanúi lehettünk annak, hogy a püspöki könyvtár élő, valódi tudományos műhely.

Nagyszombaton Kiss Róbert atya segítségével megtekintettük a felújított érseki palotát, az egyetemi templomot (székesegyházat) és a bazilikát. Történetük egyben a térség és az egyházi szervezet történelmi változásait is megmutatta.

Visszaúton Szógyénbe fáradtan, de a látottakon elgondolkodva néztük a változatos felvidéki tájat. Testvértelepülésünkön számunkra meleg vacsorát tálaltak, melynek elfogyasztása után Vigh Gábor polgármester meleg szavakkal, Zsolt atya pedig áldással búcsúztatott el.

Késő éjjel hazaérkezve hálások voltunk a lehetőségért, hogy történelmi, építészeti és képzőművészeti értékek sokaságát tekinthettük meg, az előrejelzések ellenére ragyogó szép időben. A tatai kiránduló csoport, köztük Népfőiskolánk tagjainak 14 fős csoportja megtapasztalta az Idézet második részében foglaltakat:

„A zarándokút minden esetben társas esemény is, hiszen az út során találkozunk és tapasztalatot cserélnek a hívők; nagyon gyakran olyanok, akik korábban még sosem találkoztak egymással.,,

Fejér Mária
a népfőiskola titkára

BESZÉLGETÉS A DIÓFÁK ALATT - KÖVÁGÓÖRSÖN

„...minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, hazájának szolgálni tud.”

Kodály Zoltán gondolatát választotta mottóul a Magyar Népfőiskolai Társaság, 2016-os munkatervének kidolgozásakor, s eme gondolat jegyében került sor, immár harmadik alkalommal erre a találkozóra (Kövágóörsön, augusztus utolsó hetében), melyet a Beszélgetés a diófák alatt elnevezés takar.

A tanácskozás az idén a „közélet és állampolgári felelősség” téma köré szerveződött, ami tág, szabad keretet teremt a közállapotok elemzéséhez, az állampolgári tudatosság, az önkormányzatiság ismereteinek a növeléséhez, a magatartás formálásához, a motiváláshoz.

A népfőiskolának és tagságának meggyőződése, hogy a mai közélet megértése, feltárása vezethet ahhoz a felismeréshez, hogy csak belülről és alulról merítve lehet és tud a társadalom, a felelős állampolgár a jövő alakításában hatékonyan cselekedni, jövőt formálni. S hogy ezt a nemes célt érthetővé, sőt közérthetővé tegyék, két olyan közéleti embert sikerült megnyerni előadóként erre a találkozóra a népfőiskolának, akik tevékenységét mindazok figyelemmel kísérhették és kísérhetik a mai napig, akiket egy kicsit is érdekel a fenti témakör. Hiteles és mértékadó személyiségeket: **Kukorelli István** alkotmányjogász és **Gémesi György**, Gödöllő polgármestere, a Magyar Önkormányzatok Szövetségének elnöke személyében.

A kellemes idő is hozzájárult a jó hangulathoz Kövágóörsön

A csaknem négyórás, lendületes, maratoni tanácskozás bizonyította: elemi igény mutatkozik a polgárok körében a felelős gondolkodásra, közbeszédre, cselekedetre. A közélet hivatalos, fizetett képviselőinek intézményeiben – tisztelet a kivételnek – burjánzik a sekélyes sárdobálás és a gyűlöletkeltés minden formája. A felelős párbeszédre fogékony nagyközönség ezzel torkig van.

Kukorelli István személyében az új Alaptörvény egyik megalkotóját is tisztelhetjük. Erről, s a mai közélet problémáiról, a jogalkotás helyzetéről beszélt előadásában, érthetően és őszintén. „Az új Alaptörvény meg-

alkotása óriási lehetőség volt, ezért bosszant, hogy nem sikerült egyenletes színvonalú alkotmányt készíteni – mondja. Alkotmányozni konszenzus nélkül nem lehet, hiszen az alkotmány a nemzet Bibliája. Nincs minden rendben a hatalomgyakorlás állami összefüggéseivel sem, mert a többségi elv nem fogyaszthatja el villásreggelire a hatalommegosztást.”

Gémesi György pedig, gazdag tapasztalatait megosztva, a Józan ész forradalma című új kezdeményezéséről beszélt, amely 2017. március 15-re állítja össze javaslatait. Ahogyan fogalmazta: „Bővül a mozgalom, sok visszajelzést kapok. Sok témát megvitatunk, érdekes, a bevándorlás messze nem a legégetőbb probléma a hozzászólók szerint. Nemzeti minimumot szeretnénk megfogalmazni, ha ez sikerül, akkor a párttá alakulás eszköz lehet ezek megvalósításához.”

A rendezvény lebonyolítását Dr. Szigeti Tóth János vállalta és végezte kitűnően, egy percre sem veszítve el a beszélgetés fonalát, és igyekezett mindenkinek biztosítani, hogy élhessen a hozzászólás jogával, választ kérjen – és kapjon – felmerült kérdéseire, melyből ugyancsak sok felgyűlt bennünk.

Dr. Maróti Andor az ELTE Bölcsészettudományi Karán hosszú ideig készítette fel a népművelés szakos hallgatókat

Az eseményt Maróti Andor egyetemi docens köszöntése zárta. A születésének 90. éve felé tartó tanár, saját kultúraelméleti kutatásairól beszélt abból az alkalomból, hogy életinterjú és tanulmánygyűjtemény jelent meg a munkásságáról.

Természetesen nem csak „szellemi”, de jófajta testi táplálék, és némi frissítő is járt a nagy nyári melegben a résztvevőknek, erről is gondoskodott a népfőiskola, köszönet illeti mindazokat, akik megszervezték, s reméljük, jövőre is találkozhatunk egymással és hasonló kitűnő előadókkal, akiket hallgatni élmény és tanulság.

Szabó Szerafina
népfőiskolás

PROF. DR. KISS GYÖRGY AKADÉMIKUS LETT

Debrecenben született 1953-ban. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Közigazgatás-tudományi Karának és a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának egyetemi tanára. Szűkebb szakterülete a munkajog. Tudományos pályája során behatóan elemezte a munkajog alapintézményeit. Feltárta egyebek mellett a munkajogi konfliktusok jogi természetét, meghatározta feloldási módozataikat. A kutatás eredménye a kollektív érdekviták elismertetése a magyar munkajogban és feloldásuk törvényi szabályozásának kimunkálása. Vizsgálta a magánautonómia érvényesülését a munkajogban. Ennek eredménye a munkajog paternalista felfogásának cáfolata, annak bizonyítása, hogy a munkajog a magánjogi rend része. Feltárta a munkajog struktúráját, bizonyította az individuális és a kollektív munkajog korrelációját.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem Államtudományi és Közigazgatási Kar dékánjaként emlékezik Magyar Zoltánra tatai szobra előtt az Öreg-tó partján 2015-ben

Kutatása nyomán megtörtént a kollektív szerződés jogi természetének átértékelése, a kontraktuális jogforrás fogalmának bevezetése a magyar munkajogba. Kiss György iskolateremtő hatása a magyar munkajogi gondolkodás átalakulásán mérhető le. Jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a nemzetközi tudományos élet figyelme ráirányuljon a magyar munkajogtudományra.

Az Akadémikusok Gyűlése hétfői (2016.05.02.) zárt ülésén megválasztotta az MTA új rendes, levelező, külső és tiszteleti tagjait. A 187. közgyűlésen megválasztott akadémikusok között van az NKE két egyetemi tanára: Prof. Dr. Kiss György és Prof. Dr. Halmai Péter is, akiket a IX. Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya levelező tagjaivá választott a testület.

A Magyar Zoltán Népfőiskolai Társaság elnöksége tisztelettel gratulál a magas tudományos elismeréshez, és további eredményes munkát kíván vezetői, tanári és tudományos munkájához egyaránt a professzor úrnak!

BALÁZS ÁGNES

Plurális választójog több szemszögből – Ifj. gróf Andrassy Gyula választójogi javaslatának hazai és nemzetközi fogadtatása

A szerző 2016. június 10-én, Tatán megrendezett Magyary Zoltán (1888-1945) emlékkonferencián elhangzott előadásának kivonata (Az előadó a Magyary Szakkollégium tagja – szerk.)

A XX. század első felében a választójog mindvégig fontos kérdés volt hazánkban, s számos választójogi reform illetve reformjavaslat került napvilágra, melyek során fokozatos lépésekre került sor az általános, egyenlő és titkos választójog megvalósítása irányában. Ám ebben az időszakban kétszer is felmerült a plurális választójog kérdésköre.

A plurális választójog nem jelent mást, minthogy egyesek szavazata többet ér másokénál, vagy egyes választópolgárok többszörösen szavazhatnak, ami a választójog egyenlőségének elvétől való eltérést jelent, s ami ma egy demokratikus jogállamban egy kivételtől, a szlovéniai olasz és magyar kisebbség plurális választójogától eltekintve elképzelhetetlennek számít. [1] Az előadás során ifj. gróf Andrassy Gyula 1908-ban belügyminiszterként előterjesztett, majd 1909-ben visszavont, plurális választójogot tartalmazó törvényjavaslata, és ahhoz kapcsolódóan a közjog-tudomány, a politikum álláspontja, értékelés kerül feltárássra és összevetésre a Huszadik század című folyóirat ankétjében megjelenő külföldi véleményekkel.

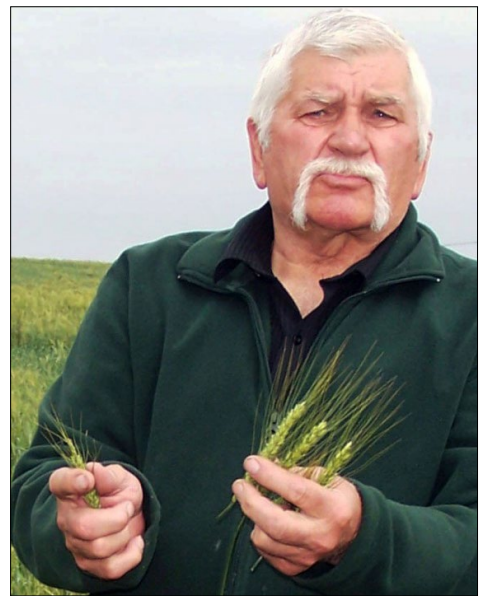
[1] Papp Imre: A politikai részvételi jogok. In: Tóth Gábor – Halmai Attila (szerk.): *Emberi jogok*. Osiris Kiadó, Budapest, 2003. 750.o.,

Szentpéteri-Nagy Richard: Választások Szlovéniában. In: Dezső Márta (szerk.): *Választójog és választási rendszerek. Öt közép-európai ország parlamenti választási törvénye*. Választási stúdiók 1. Országos Választási Iroda, Budapest, 1998. 314.o.,
Győri Szabó Róbert: Kisebbségpolitika Szlovéniában: a magyar és az olasz közösség autonómiája. *Kisebbségkutatás*. 17. évf. 2008/1.

<http://epa.oszk.hu/00400/00462/00037/1532.htm>
Letöltés ideje: 2014-03-08;

Győri Szabó Róbert: A szlovéniai magyar és olasz kisebbség autonómiája, politikai képviselője. In: Szarka László [et.al.]: *Nemzetfogalmak és etnopolitikai modellek Kelet-Közép-Európában*. Tér és Terep 6. Gondolat Kiadó, Budapest, 2007. 311-314.o.

BÚCSÚ BOLYE FERENC TŐL

Meghalt Bolye Ferenc a Mezőföld Népfőiskolai Társaság egyik létrehozója, működtetője, aki a népfőiskolai eszméjével Dániában fertőződött meg a 90-es évek elején. A népfőiskolán belül és ahhoz kapcsolódva kiemelkedő szerepe volt az ökológiai gazdálkodás (gondolkodás) elindításában Magyarországon. Temetése (október 13.) gyásznapot jelentett a népfőiskolákat fontosnak tartóknak, a haza sorsáért-jövőéért aggódóknak egyaránt.

Tevékenysége, emberi tisztessége előtt meghajtva fejünket, szomorú szívvel köszönünk el tőle.

Az MZNT elnökséges nevében
Keresztesi József
alelnök

Karácsony Sándor

„A népművelésben más műveli a népet,
a szabadművelődésben maga művelődik a nép”
Új Szántás, 1947

Az elmúlt hetekben nyilvánosságra került sajtóinformációk a Nemzeti Művelődési Intézetéről, és a jövőjére vonatkozó kormányzati döntésekről - amelyek egyúttal az egész magyar közművelődést érintik -, arra készítették a Magyar Népfőiskolai Társaságot, hogy a szakmai állásfoglalását tartalmazó nyilatkozatát közzétegye (elfogadta az MNT elnöksége 2016. augusztus 26-án):

MŰVELŐDÉS ÉS SZABADSÁG

Nyilatkozat a művelődés szabadságáért

Mi a Magyar Népfőiskolai Társaságban (alapítva 1988-ban) a Magyar Népi Művelődési Intézet szellemi örököseinek tekintjük magunkat.

Az intézet egykori alapításához Illyés Gyulát is felkérték, aki „Kiáltvány a parasztság művelődése ügyében” címmel írt felhívást akkor, 1946-ban. Ebből idézünk: „Mi a szabadság? Csak a művelt ember szabad. amikor mindenki más halad a világgal, százszoros szolga az elmaradt ember”.

1998-ban, majd 20 évvel ezelőtt Révfülöpi nyilatkozat címmel tettünk közzé mi is egy felhívást, amelynek legfontosabb mondanója az volt, hogy a művelődés tulajdonképpen szabadságra nevelés.

Szabad szellem nélkül nincs művelődés és nincs képzés, és nincs tanulás. Akkor ezt a nyilatkozatot az 1948. évi révfülöpi szabadművelődési konferencia 50. évfordulója alkalmából tettük, amely konferenciával *indított az akkori önkény végérvényes és döntő ideológiai támadást a szabadművelődés alapelvei ellen.*

Ugyanilyen veszély fenyeget ma is?

Hadd idézzünk a 98-as Révfülöpi nyilatkozatból: „*A nemzeti és európai civilizáció alapvető értékei, mint az emberi méltóság és jogok, a demokratikus törvényesség, az erőszak elutasítása, mások megbecsülése, az együttérzés szelleme, a méltányos fejlődés, az egyenlő lehetőségek, a személyes felelősség, az ökológiai rendszer megőrzése, mind összefüggenek az alapvető emberi szabadsággal. A jövő nemzeti és európai közművelődésének, felnőttoktatásának ezen értékek érvényre juttatását kell a középpontba állítania.*”

A fenti gondolatokkal ma is azonosulva szeretnénk nyilvánosan közzétenni, hogy a Magyar Népfőiskolai Társaságnak semmi köze a kormányzat legújabb intézkedési tervéhez, nevezetesen ahhoz, hogy a Nemzeti Művelődési Intézet feladatait a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány veszi át.

Társaságunk Grundtvig, és a két világháború között működő magyar népfőiskolák szellemi örökségét magáénak vallva végezte mindig és végzi minden nehézség ellenére ma is a tevékenységét, és a tőlünk igen eltérően értelmezett és alkalmazott népfőiskola szón kívül az ügyben nincs kapcsolat a Társaság és az Alapítvány között.

Mi teljes mértékben ellenezük az ilyen túlközpontosító művelődéspolitikai intézkedést.

Ha bárki álságosan azzal érvel, hogy egy magára hagyott intézet megmentéséről van szó, az mélységesen lehangoló és elszomorító ma az országra nézve.

Álláspontunk szerint a népfőiskolai hagyomány a magyar művelődési tradíciónak, a magyar kultúrának egyik fontos összetevője - a közösségi művelődés, a közösségfejlesztés, a hagyományörzés, az amatőr, kortárs művészeti és rokon tevékenységek között.

Ugyanakkor a népfőiskola kizárólagos vezető szerepének látszatát kelteni egy ilyen intézkedéssel, felelőtlenül egymás ellen fordítani a nemzeti kultúra alkotóit, önkénteseit és szakembereit, azt a Társaságunk mindenképpen elkerülendőnek tartja.

2016. augusztus 26.

Magyar Népfőiskolai Társaság

A közhasznú

**Magary Zoltán Népfőiskolai
Társaság kiadványa**

Cím: 2890 Tata, Bercsényi u. 1.
Felelős kiadó: Borsó Tibor
Felelős szerkesztő: Keresztesi József

Népfőiskolai Hírmondó

Készítette: Baráth Nyomda Kft.
2890 Tata, Frankel Leó utca 12.
Tel./Fax: 34/586-375
E-mail: barathnyomda@pr.hu

A NÉPFŐISKOLA ELÉRHETŐSÉGEI:

Tel, fax: 34/588-603, 30/612-46-73

Szerkesztői üzenet:

Köszönjük a segítségét azoknak, akik
írásokat küldtek és gazdagították az új szám
tartalmát. Szívesen közreadnánk rövidebb
élményeket, véleményeket is,
ha megtisztelnék vele!

Lapzárta: 2016. október 25.

E-mail: nepfiskola@etata.hu • Facebook: facebook.com/Magary-Zoltan-Nepfiskolai-Tarsasag • honlap: www.magary.webnode.hu